

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

LIGA
SZAKSZERVEZETEK

CIVILEK

NÉPSZAVAZÁS

Egyetért-e Ön azzal, hogy Magyarországon ne vezessék be a mindenki által kötelezően választandó üzleti alapon működő több biztosítos egészségbiztosítást?

Egyetért-e Ön azzal, hogy Magyarországon ne vezessék be a mindenki által kötelezően választandó üzleti alapon működő több biztosítos egészségbiztosítást?

ORSZÁGSZERTE ELINDULT AZ AKCIÓN

MAGYAR
KOMMUNISTA
MUNKÁSPÁRT

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

ÚGY SZERETNÉM ALÁÍRNI

Úgy szeretném aláírni! - mondta egy ember a Ferenciek téri aluljáróban.

Éppen az egészségbiztosítás privatizálása ellen gyűjtöttük az aláírásokat. Az illető nem volt elegáns, de nem volt toprongyos sem. Látszott rajta, hogy nem élete legjobb napjait éli, de azért ad magára. Semmi akadálya, mondtam, írja csak bátran alá! Ha Ön is aláírja, akkor egy lépéssel közelebb leszünk a népszavazáshoz. Név kell, személyi azonosító szám, lakcím, aláírás. Nekem nincs címem - felelte halkán, szinte szégyenkezve. Nincs címkártyája. - próbáltam félreérteni a kérdést, bár sejtettem, hogy miről van szó. Nincs címem - mondta. Hajléktalan vagyok.

Látszott rajta, hogy iszonyatos erővel küzd az ellen, hogy tovább zuhanjon lefelé azon a társadalmi lejtőn, amelyen elindult. Külsőleg még nem hasonlított az aluljáró törzslakóihoz. Beszéde, gondolatái pedig még mindig a társadalom azon részéhez kötötték, amelynek van címe.

Úgy szeretném aláírni! - mondta, bár tudta, értette, hogy cím nélkül úgysem fogadják el a támogatását. Pedig az állampolgárságától, jogaitól senki sem fosztotta meg. Csak éppen nem kell már senkinek.

Az adóhatóság leírta, az önkormányzat megfeledezett róla, a kormány nem akar tudni róla. A társadalom pedig ki-rekeszti. Nincs címe. Nincsenek kapcsolatai, hamarosan az utolsó szálak is

MÍ A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVEZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

elszakadnak, amelyek ide kötötték. Nem-sokára csak az aluljáróban pásztázó rendőr fog hozzászólni.

A BKV-NAK MINDENT SZABAD?

Nagyon helyes! Igenis megérdemli a BKV vezérigazgatója a fizetésemelést.

Nem értem, mi a gond azzal, hogy ezen túl nem 670 ezret visz haza havonta, hanem másfél milliót? Azon meg végképp nem kell kiakadni, hogy ehhez kaphat még évi 27 millió forint prémiumot.

Először is, ez az ember értünk, budapestiekért fáradozik. Nekünk meg semmi se jó. Hol az a baj a Combinoval, hogy hideg, hol meg az, hogy meleg.

Telhetetlenek vagyunk. És képzeld el, hogy milyen cécós meló ez! Sose lehet tudni, hogy mikor omlik össze a Margit-híd.

Aztán ott van az a sok hálátlan BKV-alkalmazott, akik még sztrájkolni is hajlandóak. Na és arra nem gondoltál, hogy, mondjuk, a brüsszeli BKV vezére mennyit kap, nem is beszélve a new-yorkiról.

A világhoz kell mérni magunkat! Mit mondasz? Hogy nem ezért fizetünk a bérletért havi 8250 forintot? Hogy a buszok és a villamosok tömtek és koszosak? Hogy mi is a világhoz akarjuk magunkat mérni? Igazad van! Nemhogy 27 millió prémiumot nem kellene adni, de a fizetéséből kellene levonni, ha akár egy piszkos jármű is kiáll, ha akár egy busz is kék. Akkor lenne rend.

CIVIL A PÁLYÁN

A múlt héten volt szerencsém részt venni az ATV Civil a pályán műsorában. Tudod, ez olyan jópofiskodó liberális műsor. A liberális szerkesztőség azt a látszatot igyekszik kelteni, mintha érdekelné mások véleménye is. Természetesen nem érdekli. Még egy „civilt” is mindig meghívnak, aki, úgymond, a nép hangja.

Ezúttal a téma az egészségbiztosítás ügyében kezdeményezett népszavazás volt. Meghívták Albert Zsoltot, aki feleségével együtt elindította a népszavazást. Szereplése a civil kurázi győzelme volt.

Egy ember, akit nem hat meg a műsorvezető flegmasága és leplezetlen részrehajlása. Egy ember, aki mély tisztelettel professzor urazta Bauer Tamást, miközben pontos érvekkel, lenyűgöző eleganciával utasította vissza e népellenes törvény egyik szellemi atyjának a tudálékos magyarázatait.

Bauer Tamás ezúttal is hozta a formáját. A saját érdekeit könyörtelenül keresztülverő, a társadalom más tagjaival nem törődő, pökhendi liberális nagypolgárság arcát. A „nép hangján” ezúttal Falusi Mariann, az egyik Pa-Dö-Dö-lány szólalt meg. Ő volt a civil. Első perctől világos volt, hogy miért őt hívták ide.

Körömszakadtáig védte az egészségügy privatizációját, a többes biztosítás bevezetését. Mondván, hogy ha a kapitalizmus bevált a telefonszolgáltatásban és a gépjármű-biztosításban, miért ne válna be az egészségügyben. Nincs nekem semmi bajon Falusi Mariannal. Ha csak az nem, hogy ő nem civil. Ő pop-sztár.

Nem varrónő, nem lakatos, nem bolti eladó, nem biztosítási ügynök, nem kényszerállalkozó, még csak nem is énekeszene tanár, hanem pop-sztár. Ez a demokrácia SZDSZ módra. A gazdagok, a tehetősek demokráciája. Mi meg éppen ezért akarunk népszavazást. Ha már nem a népé, nem a civileké a hatalom, legalább beleszólhassunk saját életünk eldöntésébe. A varrónő is, a lakatos is, a bolti eladó is, a biztosítási ügynök is, a kényszerállalkozó is.

KÖNNYEBB GYŰJTENI, MINT KORÁBBAN

A BUDAPESTI ALÁÍRÁSGYŰJTÉSI KAMPÁNY KEZDETE A FERENCIEK TERÉN

A Munkáspárt is megkezdte a népszavazási aláírásgyűjtést az egészségbiztosítás kérdésében. Milyenek az első tapasztalatok?

Kezdjük önmagunkkal! Az eredményes gyűjtéshez mindenképp először az szükséges, hogy a gyűjtésben részt vevők pontosan értsék az akció fontosságát. Tagjaink többsége megértette, hogy a népszavazási kérdés olyan, hogy akár mi is feltehetjük volna. Ez a mi kérdésünk, noha formailag Albert Zsolt és felesége terjesztette elő. Nem az előterjesztő a lényeg, hanem a téma, és az elérhető cél.

A többség azt is megértette, hogy most nem egyedül gyűjtünk, hanem együtt a LIGA Szakszervezetekkel, a Nagycsaládokkal, az EDDSZ-szel, és több más szakszervezettel és civilszervezettel.

Néhányan azonban vonakodnak, mondván, hogy a Fideszt támogatjuk. Ebben az ügyben nem a Fidesz a szereplő, hanem a civilek, a szakszervezetek. A kérdés nem az, hogy mi jó a Fidesznek és mi nem, hanem az, hogy megakadályozzuk-e az egészségügy privatizálását vagy sem. Örülünk annak, hogy most nem egyedül gyűjtünk, hanem másokkal együtt. Így nagyobb az esély is.

A budapesti tapasztalatok azt mutatják, hogy a többi társadalmi szervezet nyilvános helyen eddig alig gyűjtött. Az emberek szín-

te keresik, hogy hol írhatnak alá, de nem találják. Használjuk ki ezt a körülményt! Menjünk az utcára, forgalmas helyekre, s gyűjtünk ott! Ha valakinek könnyebb a saját környezetében, a lakóterületen gyűjteni, tegye, de tudnunk kell, hogy gyorsan sok aláírást csak a forgalmas városi helyeken lehet gyűjteni.

Célszerű a budapesti kerületek erőit egy-két csapatba koncentrálni Budapest forgalmas helyeire. Vidéken - mivel kevés párttagunk van - gyűjtjük a meglévő erőket csapatokba, és a városi utcai gyűjtésre koncentrálnunk! Megéri!

Sokan kérnek aláíróíveket tőlünk. Adjunk! Gyűjtsenek ők is! Kérjük el a telefonszámukat, és mondjuk meg, hogy elmegyünk az ívekért.

Könnyebb a gyűjtés azért is, mert a Munkáspártot láthatóan elfogadják. Kevesen vannak, akik kommunisztáznak és elfordulnak, a többség örül, hogy ott vagyunk. Ezt is használjuk ki!

A gyűjtés során éppen ezért ne kezdjünk ideológiai vitákat! Nem ide való! Most azt kell nézni, hogy az egészségügy témájában másokkal egyetértünk. Ne

féljünk felírni a tábláinkra, hogy ebben az akcióban mások is részt vesznek. Ez is segít!

Az utcai gyűjtéshez vigyünk ki asztalt. Ne túl alacsony, mert annál kényelmetlen aláírni. Ne túl gyengét, mert az meg könnyen összetörik. Készítsünk táblákat, amelyek eleve jelzik, hogy miért vagyunk ott. Ha van erősítőnk és hangszórónk, használjuk!

Az emberek jobban odafigyelnek, ha hallják is a felhívásunkat. Egyszerű, rövid mondatokat mondjunk! Például: Tisztelt Polgárok! Jöjjenek, támogassák a népszavazást. Legyen népszavazás! A nép döntsön az egészségügy jövőjéről! Akadályozzuk meg az egészségügy eladását! Legyen népszavazás! Írja alá Ön is! Fontos, hogy a népszavazás szót gyakran hangoztassuk, mert így az emberek rögtön tudják, hogy miről van szó.

Egy-egy akció után, az első napok után nagyon fontos, hogy a helyi elnökségek tájékoztassák a gyűjtőinket az első eredményekről.

Érezze mindenki, hogy egy közösség része, amiben benne van az ő munkája is. Legyen verseny a tagjaink között! Ismerjük azokat, akik jobban dolgoznak.

Összefoglalva: most könnyebb gyűjteni, mint néhány éve, mert más a társadalmi helyzet. Nehezebb, mert kevesebben vagyunk. Jó szervezéssel azonban nagyon jelentős eredményt tudunk elérni. Budapesten a tapasztalatok szerint utcai gyűjtéssel, csapatonként 3-4 fővel óránként 100-130 aláírást össze lehet gyűjteni.

Írjátok meg Ti is a tapasztalataitokat! Ha kitaláltok valami jót, átvesszük és másoknak is továbbadjuk.

Gyűjtünk tehát! Vigyük sikerre a népszavazás ügyét! ■

SOKAN ÖRÖMMEL ALÁÍRJÁK A KEZDEMÉNYEZÉST

ORSZÁGSZERTE MEGKEZDŐDÖTT A GYŰJTÉS

A HAJDÚ MEGYEIEK PLAKÁTJA AZ ALÁÍRÁSGYŰJTÉSI AKCIÓHOZ

A Munkáspárt helyi szervezetei országszerre megkezdtek a gyűjtést. A tapasztalat azt mutatja, hogy a gépezet kissé lassan indul be.

A múlt hétfői megyei elnöki értekezlet után gyakorlatilag mindenütt megtörtént a helyi eligazítás, a feladatok kijelölése. Lapzártáig több megyéből kaptunk információt.

Bács-Kiskun megyében elindult a munka. Erről tájékoztatta szerkesztőségünket Kiss Lászlóné megyei elnök és Kalapos Mária, KB-tag. Az első hétvégén 120 aláírást gyűjtöttek. Kiderült az is, hogy nem mindenki érti pontosan a népszavazás fontosságát. Van, aki Albert Zsolt ATV-beli nyilatkozatát úgy értelmezte, hogy ő elhatárolódik a Munkáspárttól. Ez természetesen félreértés. Albert Zsolt, a népszavazás egyik kezdeményezője nem határolódik el a Munkáspárttól, csupán azt hangsúlyozza, hogy ő civil állampolgár, aki civilszervezeteket kért fel a segítségre. A Munkáspárt a mostani gyűjtést a LIGA Szakszervezettel, a Nagycsaládokkal és más civilszervezetekkel együtt végzi. Egyszóval, nincs miért aggódni.

Baranya megyében Gelb Zoltán megyei elnök közlése szerint elindult a munka. Az első két napon mintegy kétszáz aláírást gyűjtöttek. Az ő tapasztalatuk is az, hogy az emberek szívesen aláírják, de oda kell menni hozzájuk.

Borsod-Abaúj-Zemplén megyében is megkezdtek a munkát. - jelentette Budai Ferenc megyei elnök. Az ívek kiint vannak, a helyi KB-

képviselőket felkészítették. Miskolci rész-eredményről számolt be Fülöp Józsefné, KB-tag, miskolci elnök. A múlt hét végén 180 aláírást gyűjtött össze a megyeszékhelyen.

Csongrádban Zsiga Tamás elvtárs tájékoztatása szerint elindult a munka. Szegeden, Szentesen, Makó megya a gyűjtés. Felhívták az alapszervezeti elnökök figyelmét az akció fontosságára, az ívek terjesztésébe bevonták A Szabadság-futárokat. Felvették a kapcsolatot az érintett szakszervezetekkel is.

Győr-Moson-Sopron megyében Sipőcz Sándor megyei elnök információja szerint a tagság egyetért a gyűjtéssel, de passzivitás tapasztalható a munkában. Az első napokban mintegy 200 aláírást gyűjtöttek. Nos, azt üzenjük, hogy itt is húzzanak bele.

Fejér megyében Espár István megyei elnök már a múlt csütörtökön meghatározta a megyei célt. 5 ezer aláírást akarnak, és Espár István szerint fognak is összegyűjteni. Minden aktív, munkára képes párttagtól négy ívet várnak vissza, azaz fejenként 80 nevet. Az aláíróveket kiosztották választókerületenként, és mindenki végzi a munkáját. Martonvásáron például két nap alatt száz aláírást jött össze. Jól ment a munka Székesfehérváron és Kálózson is. Tapasztalatuk az, hogy mások is járják a házakat. Elkertülendő a további ismétlődéseket, Martonvásáron a Munkáspárt megegyezett a többi gyűjtő szervezettel arról, hogy ki hol gyűjt.

Hajdú-Bihar megyében Thürmer Gyula keddi látogatására készültek. A pártelnökkel együtt Debrecenben két helyen is, a Kossuth téri buszmegállóban és a Piac-Csapó utcai kereszteződésben is terveztek gyűjtést.

Jász-Nagykun-Szolnok megyében hozálattak a munkához. Némileg gondot okoz, hogy az emberek keverik a Fidesz korábbi népszavazási kezdeményezésével. Nem mindenki tudja, hogy azt már összeszedték. Vannak párttagjaink itt is, akik vonakodnak a gyűjtéstől. Szolnokon lesz utcai gyűjtés is, mondta Bencsik Mihály megyei elnök, és a hét végén többet tudunk.

Komárom-Esztergom megyében szervezik a gyűjtést. Az információt Tóth István megyei elnöktől kaptuk. A tapasztalat az, hogy a párttagoknak nagyon meg kell magyarázni, hogy miért gyűjtjük az aláírásokat. Nem mindenki érti, hogy a magyar egészségügy sorsa a kérdés. Ha magánkézzé kerül az egészségügy, a dolgozó embernek vége. Ez a tét és nem az, hogy ki és milyen szervezet gyűjti. Tatabányán mindenesetre készülnek utcai gyűjtésre, mert az itteni tapasztalatok szerint is így lehet a legtöbbet a leggyorsabban összeszedni.

Nógrád megyében a múlt vasárnapi elnökségi ülésen osztották ki a feladatokat. Az első napokban 620 aláírást gyűjtöttek. Ennek zömét a balassagyarmati és a szécsényi választókerületben. Alkalmazták a házról házra járás módszerét is, de volt utcai gyűjtés is. Thürmer Gyula pártelnök részvételével e hét szerdáján Balassagyarmaton és Salgótarjánban volt utcai gyűjtés. Lapzártakor ennek eredménye még nem volt ismeretes.

Veszprémben Borbás István megyei elnök tájékoztatása szerint alig folyik gyűjtés. Ezúton is kérjük pápai, veszprémi, tapolcai párttagjainkat, akik feltehetően olvassák A Szabadságot, hogy írják alá, és legalább a környezetükben gyűjtsenek. Fejenként egy-egy aláíróív nem lehet probléma.

Budapesten 10 köztéri gyűjtőpontot szervezett a nagy-budapesti elnökség. A Ferenciek terén, a Ferenc körúton, Kőbányán, Zuglón és Csepelen már az elmúlt héten sikeresen dolgoztak a csoportok.

E hét elejére összeállt a Blaha Lujza téri, az újpesti, a IX. és a XI. kerületi csoport. Az akciókban részt vesznek az országos elnökség budapesti tagjai is. Ezekben a helyeken naponta minimum 1000 aláírást össze lehet szedni.

Azt kérjük a többi kerület és régió is embe-berelje meg magát, s kapcsolódjanak be a gyűjtésbe. ■

MIT KELL TUDNI AZ AUTONÓM SZAKSZERVEZETEKRŐL?

BORSIK JÁNOS, AZ ASZSZ ELNÖKE BESZÉL A SZAKSZERVEZETEK TÜNTETÉSÉN

Az ASZSZ - saját önmeghatározásuk szerint - „önálló, független, demokratikus, nyitott, alapszabállyal rendelkező érdekképviseleti és érdekvédelmi szervezet”. A rendszerváltás után létrejött szakszervezeti tömörülések egyike.

Olyan nagy ágazati szakszervezetek vannak tagjai között, mint a Közúti Közlekedési Szakszervezet, a Pályavasúti Dolgozók Szakszervezete, a Magyar Vegyipari, Energiaipari és Rokonszakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége, Vendéglátó és Idegenforgalmi Szakszervezet, a Kilián Autóbuszüzemegység Szakszervezete, a Kézbesítők Szakszervezete és az egyik legbefolyásosabb szervezet a Mozdonyvezetők Szakszervezete. 2007-ben a villamos ipari dolgozók szakszervezete kilépett és a LIGA-hoz csatlakozott.

Az ASZSZ elnöke dr. Borsik János, aki egyben a Mozdonyvezetők Szakszervezete ügyvezető alelnöke is.

Az ASZSZ pártoktól függetlenül működik. Ugyanakkor az érdekképviseleti munka részének tekinti, hogy elsősorban a parlamenti pártokkal konkrét kérdésekről párbeszédet folytasson, véleményt mondjon, kezdeményező javaslatot tegyen. Az ASZSZ az elmúlt években több esetben eljuttatta álláspontjukat a

különböző törvények módosítását megelőzően a parlamenti pártoknak, elsősorban a törvénymódosításokat előterjesztő kormányzó pártoknak.

Az ASZSZ kapcsolatot létesített a parlamenti frakciókkal lobbizott a munkavállalókat érintő legfontosabb törvények elfogadását megelőzően (Munka Törvénykönyve, Foglalkoztatási Törvény, társadalombiztosítási törvények, stb.).

Kapcsolatot alakított ki a munkavállalói érdekek szempontjából legfontosabb parlamenti bizottságokkal (Foglalkoztatási, Szociális, stb.). Az ASZSZ képviselői aktívan részt vesznek az OÉT és a mellettük működő munkabizottságok munkájában.

Az ASZSZ formálisan nem támogatja egyik politikai pártot sem. Tény azonban, hogy 1998-2002 között erőteljesen támadták a Fidesz-kormányt, 2002-ben részt vettek az MSZP-SZDSZ Kormányváltó Fesztiválján.

A 2002-es választás előtt Borsik kijelentette: ha a parlamenti választáson nyer a Fidesz, akkor a szakszervezetek éles, tárgyalások nélküli szembenállásra számítanak, míg az MSZP győzelme esetén - bár nehéz tárgyalásokra készülnek, mégis javulást várnak az érdekegyeztetésben.

TUDJA-E, HOGY...

- Tudja-e, hogy a fővárosban egy felmérés szerint legalább háromezer hajléktalan ember él? Ez azonban csak az alsó határ, a szakemberek megbecsülni sem tudják, mennyi lehet az otthon-talanok valós száma.
- Tudja-e, hogy Budapesten mintegy ötezer férőhely van a hajléktalanszállókon? Az éjszaka is nyitva tartó helyeken szinte százszázalékos a kihasználtság, alig néhány szabad hely marad.
- Tudja-e, hogy 2007. szeptember 6-án csak a fővárosban húsznál is többen fagytak meg?
- Tudja-e, hogy a minimálbér a 2007-ben kötelező 65.500 forintról 2008-ban 69.000 forintra emelkedett?
- Tudja-e, hogy a hazai topmenedzserek, azaz a vállalatok első számú vezetőinek éves bruttó összfizetése tavaly átlagosan 23 millió forint volt?
- Tudja-e, hogy Magyarországon 2006-ban a legnagyobb jövedelmű magánszemély 2,9 milliárd forintot keresett? ■

Az Autonóm Szakszervezetek Szövetsége az elmúlt évben jelentősen kivette részét az érdekvédelmi és politikai harcban. November 10-én részt vettek a szakszervezeti konföderációk közös rendezvényén. Sikra szálltak az egészségbiztosítási törvény megváltoztatásáért, a vasúti szárnyvonalak megőrzéséért. A december 17-ére a LIGA által meghirdetett vasutassztrájkot azonban nem támogatták. A mozdonyvezetők támogatása nélkül az ilyen sztrájkok hatékonysága jóval kisebb. ■

FEBRUÁRTÓL ISMÉT SZTRÁJKOK A MÁV-NÁL

Február 1-jétől határozatlan időre sztrájkot hirdet a VDSZSZ Szolidaritás MÁV Start társasági szervezete.

A szervezet ügyvivő testületének pénteki ülését követően Halasi Zoltán vezető ügyvivő az MTI-nek elmondta: a munkabeszüntetés azért hirdették meg, mert a MÁV-START Zrt.-nél elhúzódtak a bértárgyalások, követeléseiket

nem vették figyelembe. A szakszervezet 10 százalékos bérfélesztést kér a kiszervezés miatt 2007. július elsejéig visszamenőleg, illetve 2,5 havi bért követel a MÁV Cargo privatizációs bevételeiből.

A Vasúti Dolgozók Szabad Szakszervezete (VDSZSZ) gépészeti tagszervezete is sztrájkot hirdet február elsejétől határozatlan időre a MÁV Gépészeti Zrt.-nél - közölte Gelencsér

László vezető ügyvivő a gépészeti tagszervezet sztrájkbizottságának pénteki ülését követően. Emlékeztetett arra, hogy a VDSZSZ gépészeti választmánya már korábban döntött a munkabeszüntetés megtartásáról a bértárgyalások eredménytelensége esetén.

Eredménytelen tárgyalás esetén hasonló bejelentés várható a MÁV Zrt.-nél illetve a MÁV Trakció Zrt.-nél is. ■

A KB-KÉPVISELŐK OLDALA

MIT JELENT A POLITIKAI JELENLÉT?

Magyarországon több mint 3200 település van. Munkáspárti szervezet csak a töredékében van, s egy ideig ez így is lesz. Ugyanakkor politikailag jelen kell lennünk. Mit jelent a politikai jelenlét? Azt, hogy az emberek halljanak rólunk, tudjanak rólunk. Azt, hogy időről-időre írjanak rólunk a helyi lapokban. Azt, hogy valami történjék a Munkáspárt körül. Azt, hogy az emberek ne csak országos szinten, a médiából ismerjék a Munkáspártot, hanem tudják a pártot helyi arcokhoz is kötni.

Hogyan lehet ezt a célt megvalósítani? Nos, nem kell csodára várni. Azokat az eszközöket kell használni, amelyekkel ma is rendelkezünk. Ezeket kell átgondoltan, komplex módon alkalmazni.

VEGYÜNK RÉSZT A HELYI POLITIKÁBAN!

Vegyünk részt a helyi politikában! Ismerjük meg az önkormányzat napirendjén szereplő témákat. Ezek a legtöbb helyen az Internetről letölthetőek. Ha véletlenül nem lenne rá mód, az önkormányzatban megkaphatjuk.

Válasszuk ki azokat a témákat, amelyek fontosak a Munkáspárt politikájában. Ilyenek az egészségügy, a munkahelyteremtés, a sport, az oktatás. Alakítsuk ki néhányban a Munkáspárt álláspontját! Ne csak általában szidjuk a kapitalizmust és a kormányt, hanem az adott helyi kérdésben legyen véleményünk.

Menjünk el az önkormányzat üléseire! Ezt bárhol megtehetjük. Csepelen például a sportpálya, a sport ügyére tették a mieink a hangsúlyt. Mára az önkormányzati ülés rendszeres vendégei, még szót is kaptak. Álláspontjukat ismerik a kerületben. Miskolcon a kórház témában szerepel a helyi munkáspárti szervezet. Ezekben a szerepléseken keresztül meg lehet ismertetni a KB-képviselőket is.

Ha van a helyi éllethez kapcsolódó álláspontunk, könnyen megnyerhetjük a sajtót. Ilyenről szívesen írnak. Lehet országos gondokról is beszélni, de mindig legyen valamilyen helyi aktualitása is. Budapesten, a Ferencvárosban a helyi szervezetünk az egészségügyi szolgálat privatizálása ellen nyújtott be petíciót a polgármesternek. A sajtónyilvánosság sem maradt el, és őket is megismerték.

Tudnunk kell: ha nem csinálunk semmit, akkor nincs mit írnia a sajtónak. Ha szok-

ványos dolgokat teszünk, akkor meg nem vagyunk érdekesek.

A KB-képviselők feltétlenül járják végig a települések polgármestereit. Mutakozzanak be, beszéljenek a Munkáspárttól. Ők a Központi Bizottság helyi képviselői, megilleti őket a tisztességes fogadás. Ez már olyan kapaszkodó, amelyen el lehet indulni.

Mutakozzunk be a helyi pártok vezetőinek is. Ez nem egy általános gyakorlat, ezért oda fognak rá figyelni. Mindenkihez menjünk el, Fideszhez is, KDNP-hez is, MSZP-hez, másokhoz is. Ők nagyok, ők többet tudnak a helyi viszonyokról, fontos ismerni őket. Egyúttal ez is egy újabb kapaszkodó.

IDŐKÖZI VÁLASZTÁSOK

Vegyünk részt az időközi választásokon! Ez kiváló politikai és emberi próba a KB-képviselő számára. Nem a nyereség a lényeg, hanem az, hogy megismerjenek bennünket. A kopogtatócédula-gyűjtés lehetőség arra, hogy elmenjünk az emberekhez. A kampány törvényes lehetőség a Munkáspárt szereplésére. Máskor ilyen lehetőség nincs.

Tavaly Bátorterenyén, a polgármester-választási idején a Munkáspárt kiválóan kihasználta ezt a lehetőséget. Ilyenkor meg lehet hívni a párt elnökét is, és ez tovább erősíti a helyi média-szereplési lehetőségeket.

A választás során kipróbálhatjuk a mandanivalónkat is. Mit fogadnak el az emberek, mire kíváncsiak, mit várnak tőlünk? Ne féljünk az időközi választásoktól, ezek fontos gyakorlati terepek.

MUNKÁSPÁRT AZ INTERNETEN

Nagyon fontos, hogy jelen legyünk az Interneten is. Debrecenben, Csepelen, Egerben és néhány más településen a Munkáspárt létrehozott önálló Internetes oldalt.

Ehhez lehet fiatalokat megnyerni, akik kihívást, fantáziát látnak ebben a munkában. Nyertük meg őket a pártunk! Itt is szóljunk hozzá a helyi ügyekhez, és terjesszük a Munkáspárt országos politikáját!

Feltétlenül ünnepeljük meg nemzeti ünnepeinket, köztük március 15-öt, augusztus 20-at! Ha meghívják az önkormányzati ünnepségre, bátran menjünk el!

Az önálló ünnepségeinkre odafigyelnek az emberek és a sajtó is. Ezt tettük például tavaly Kecskeméten, Szegeden, Kisújszálláson és másutt. Sikerral! Ne feledkezzünk meg a Nőnapról sem!

Sikeresen lehet csatlakozni helyi hagyományokhoz. Mezőtúron például a Kubikus Nap jó lehetőség arra, hogy párton kívülieket is magunkhoz vonjunk. Fontos, hogy olyan eszközöket is igénybe vegyünk, mint a helyi sportrendezvények. Szécsényben például egy helyi amatőr futóversenynek ajánlott fel a Munkáspárt szerény támogatást, cserébe szólhattunk a sportolókhoz. Ráadásul láttak bennünket.

Jó lehetőséget kínálnak a Balszemmel könyv bemutatói. A bemutató lényegében egy utcai rendezvény, ahova meg lehet hívni a sajtót is. A lélektana arra épül, hogy az emberek járnak-kelnek az utcán, és odafigyelnek ránk. A könyvet szívesen veszik az emberek, mert egyszerű, érthető, az ő gondjaikról szól. Érden, Debrecenben az utcán volt ilyen rendezvény, Budapesten, a XI. kerületben a volt Skála mellett, Kalocsán a piac előtt, Baján magán a piacon. Csepelen a Munkásotthonban került rá sor. Ezt a módszert bárhol lehet alkalmazni.

PÁRTELNÖKI LÁTOGATÁSOK

A pártelnök látogatásai az egyik nagyon hasznos munkaformát jelentik. Itt azt a tényezőt használjuk ki, hogy egy országos vezetőre jobban odafigyel a média is, a helyi lakosság is. Mit célszerű szervezni egy ilyen napon? Néhány településen érdemes felkeresni a polgármestert. Ez egy biztos kiindulópont, és a település is odafigyel.

Nem érdemes túl sok helyre menni, mert nem marad idő másra. Ha van helyi sajtó, feltétlenül találkozni kell velük. Jól bevált az is, hogy a pártelnök maga keresi fel a szerkesztőséget. Természetesen ez inkább nagyvárosi módszer.

A nap programjába érdemes egy Balszemmel bemutatót beletenni, jó forgalmas helyen. A nap előkészítése során, az Interneten és a helyi ingyenes sajtóból jó alaposan tanulmányozzuk át, hogy mi történik azon a településen.

Vannak-e vásárok, nagyobb kulturális rendezvények, ahol a pártelnök a Központi Bizottsági képviselővel együtt megjelenhet. Ha van rá lehetőség, vigyük el az elnököt üzemekbe.

De csak olyan helyre, ahol van valami támaszunk. Így történt ez Szabolcsban, és Mosonmagyaróváron is nemrégiben. Ma-napság ugyanis a tulajdonosok nem szeretik az ilyen látogatásokat. Az emberek azonban odafigyelnek a Munkáspárt elnökére.

KÖZÖSEN A BOLOGNAI FOLYAMAT ELLEN

A KONFERENCIA PLAKÁTJA

Január 10-11-ig Brüsszelben a Görög Kommunista Párt segítségével az európai kommunista ifjúsági szervezetek két szemináriumot tartottak a felsőoktatásról "Erősítsük meg a harcot a nyilvános és ingyenes oktatásért, az üzleti stratégia ellen" jelszó alatt.

Két szempontból értékelték a felsőoktatás helyzetét a különböző ifjúsági szervezetek. Egyrészt az európai uniós politika befolyása az adott országban és az adott kormány oktatáspolitikája, másrészt pedig a diákönkormányzatok és a diákszervezetek harca az egyes országokban a tanulók jogaiért.

Az első témában nagyjából minden országban hasonló a helyzet. Az egyes országok oktatáspolitikája teljes mértékben megegyezik. Európában szinte már mindenhol bevezették a Bolognai Folyamatot az egyetemeken, ezzel teljesen lerontva az oktatás színvonalát, mivel az egész folyamatnak csak az a célja, hogy minél gyorsabban (3 év alatt) minél képzetlenebb diákokat termeljen ki, hogy minél olcsóbb munkaerőhöz jussanak, minél hamarabb. A folyamat nem csak az uniós államokat érinti, Oroszországban például 2003-ban vezették be. A tandíjjal ugyanez a helyzet. Már minden európai országban fizetnie kell a diákoknak azért, hogy tanulhassanak. Egyedül Csehországban nem kell még fizetni, de ott is márt többször megpróbálták bevezetni, amit eddig meg tudtak akadályozni, de úgy néz ki hogy idén végül ott is elfogja fogadni a parlament. Nyugat-Európában ugyanúgy, mint keleten horribilis összegekért lehet valaki egyetemista. Átszámolva, a keresethez viszonyítva hasonlóak a viszonyok, mindenhol kb. a minimálbér duplája a tandíj egy évre, vagy még több. Magyarországon is ez a helyzet. Ennél már csak Szerbiában vannak rosszabb helyzetben a diákok, ahol a minimálbér 20000

forintnak felel meg, de a tandíj hasonló a magyar viszonyokhoz, azaz 150 ezer forint körül van.

Egyetértett minden szervezet abban, hogy a tandíj, amit ma bevezetnek vagy már bevezettek egyes országokban nem a legnagyobb probléma. Hiszen ez már csak a középszályból származó fiatalokat fosztja meg a tanulás lehetőségétől, ezzel teljesen átadva a kizárólagos tanulási lehetőséget a felső tízezernek. A fő probléma az, hogy már a tandíj bevezetése előtt sem volt ingyenes az oktatás sem Nyugaton, sem pedig Keleten a rendszerváltás óta.

Ahogy a Baloldali Front, úgy a cseh kommunisták és hivatkoztak a régi rendszerre, ahol ténylegesen mindenki számára elérhető ingyenes oktatásról beszélhettünk. De ez már sehol nem volt így, tíz éve sem.

A tankönyvek, jegyzetek ára, a kollégiumok (amit igen kevesen kapnak meg egész Európában a fiatalok rászorultság alapján), a kifizethetetlen albréti díjak, az étkezés összegei már réges-régen elérhetetlenné tették a felsőoktatást egész Európában a munkásosztály fiataljai számára, és a tandíj bevezetése még jobban leszűkíti a kört a továbbtanulásban osztályalapon.

Nem csak Magyarországon, hanem több országban is él az a probléma - főként a nyugati országokban, ahol ez már teljesen végbe ment -, hogy a felsőoktatás ellehetetlenítése mellett bezárják a szakiskolákat, ezzel teljesen ellehetetlenítve a fiatalok számára a jövőt, és így hamarosan sok száz és ezer fiatal munkanélküli fog kikerülni az általános gim-

náziumokból szakma nélkül és bármiféle továbbtanulási lehetőség nélkül.

Ugyanúgy, mint Magyarországon máshol is különböző diákhitelkkel kecsegtetik a hallgatókat, amit később (a mi esetünkben 2 millió forint) vissza kell fizetniük friss munkavállalóként vagy munkanélküliként, ezzel is elérve azt, hogy függésben tartsák az új pályakezdeket, így jobban kizsákmányolhatóvá téve őket.

A diákönkormányzatok és a diákszervezetek kérdésében már nem volt ennyire egybehangzó a helyzet. Míg Nyugaton a diákönkormányzatok és diákszervezetek ténylegesen kiállnak a tanulókért és a kommunista szervezetekkel együttműködnek például a tandíj kérdésében nagy tüntetéseken, addig ez Keletre nem igaz. Ahogy Magyarországon, úgy más volt szocialista országokban is a diákönkormányzatokon kívül nincs más szervezete az egyetemistáknak, s ezek, az önkormányzatok sem állnak ki az érdekeikért. A Bolognai Folyamatról hallgatnak, és teljes mértékben elfogadják azt, a tandíj ellen ugyan felszólalnak és szerveznek kisebb megmozdulásokat, de ez inkább csak a látszat, mert közben olyan javaslatokkal állnak az adott kormány elé, amik abszolút nem szüntetik meg a tandíjat, inkább csak más módon szedi be a diákoktól.

A konferencia lezárásaként egy zárónyilatkozatot fogadtak el a résztvevő szervezetek, ahol kihangsúlyozták annak fontosságát, hogy a jövőben együtt kell fellépniük az EU és a kormányok lépései ellen, közös akciókat, megmozdulásokat kell szervezni, hogy elérjük, hogy egész Európában ténylegesen ingyenes, mindenki számára elérhető, magas színvonalú oktatás legyen. ■

A BRÜSSZELI KONFERENCIA AZ EU SZÉKHÁZÁBAN

A FORRADALOM SORSA A PÁRTTÓL FÜGG

Január 12., délután öt óra, Caracas, Venezuela. 676 küldött részvételével megtartotta alakuló kongresszusát a Venezuelai Egyesült Szocialista Párt (PSUV).

Az új párt gondolata a Bolívari Forradalom vezetőjétől, a köztársaság elnökétől, Hugó Cháveztől származik. Több mint egy esztendeje folyt a munka olyan átfogó szervezet létrehozására, amely a Bolívari Forradalmat és a Chávezi reformokat támogató erőket tömöríti. 1998 óta ugyan létezett az Ötödik Köztársaság Mozgalom, ez azonban inkább választási támogató szervezet volt, mintsem párt. 2005-ben a mozgalom színeiben induló jelöltek szereztek meg a szavazatok 60 százalékát. Chávez 2006-os választási győzelme, amikor a szavazatok 63 százalékával lett újra elnök, kedvező belpolitikai feltételeket teremtett egy ilyen lépéshez.

Tavaly márciusban Chávez elnök még azt jelentette be, hogy „megszületett a nagy győzelem fegyvere, az élcsapat több mint egy millió taggal”. Az események aztán felgyorsultak. Megalakultak a koordinációs szervek az ideológiai munkára, a propagandára, a logisztikai-szervezési munkára, a területvédelemre és a szociális munkára. 100 ezer aktivistával folyt a párt szervezése. A kongresszus előtt a támogató pártok és szervezetek feloszlatták önmagukat, és január 12-én tinnepélyesen kikiáltották az új párt létrehozását.

A kongresszuson Chávez elnök mondott beszédet. Sokatmondó, hogy beszédében visszatérően olyan személyiségeket idézett, mint Fidel Castro, Che Guevara, sőt a 20. századi olasz marxista Antonio Gramsci. Világossá tette azt is, hogy a PSUV nem marxista párt. Még tavaly júliusában Chávez egy interjúban kijelentette: „Mélységesen tisztetem Karl Marx téziseit... Szocialista vagyok, Bolívar híve, forradalmár. Tisztetem a marxista utat, de nem vagyok marxista.” Chávez egyúttal azt is jelezte, hogy megítélése szerint nem a munkásosztály jelenti a forradalom bázisát.

„A párttól függ a forradalom jövője.” - jelentette ki. A párt célja a dokumentum tervezetek szerint a „21. századi bolívari szocializmus felépítése”, az ország megvédése az

CHÁVEZ BESZÉDET MOND AZ EGYESÜLT SZOCIALISTA PÁRT ALAKULÓ KONGRESSZUSÁN

imperialista ellenségekkel szemben. Az új párt-
ra, pontosabban a Bolívari Forradalmat támogató erők összefogására, úgy tűnik valóban szükség van.

A tavaly december 2-án lebonyolított népszavazáson Chávez nem tudta keresztülvinni az alkotmány módosítását. Az új csatát a 2008-as választás jelenti - hangsúlyozta a venezuelai elnök.

A PSUV óriási párt. 5,7 millió tagja van, ami még a 27,7 milliós Venezuela méreteiben is nagy. A választók 36 százalékát tömöríti. Az új párt vezetője érdekes módon nem maga Chávez elnök, hanem a köztársaság alelnöke, Jorge Rodríguez.

A PSUV létrehozásával Chávez elnök messzemenő külpolitikai igényeket is megfogalmazott. „A PSUV feladata, hogy a világ más mozgalmaival és szocialista pártjaival együtt létrehozza e kontinens baloldali erőinek szövetségét az imperialista támadások elleni védekezésre.” Chávez hozzátette: „A világ baloldala lázad. A szocialista lobogó újra fent van, és más államokkal együtt mi az élcsapat vagyunk.”

A kongresszus ez év márciusáig az egyes tartományokban folytatja munkáját, majd

március 15-én véglegesítik a párt alapdokumentumait.

A Venezuelai Kommunista Párt nem osztotta fel magát, s nem csatlakozott az új párthoz, noha Chávez politikáját alapvetően támogatják. A párt 1998-tól kezdve áll Chávez mellett. A 2005 évi parlamenti választásokon 8 képviselői helyet szereztek. A Venezuelai KP képviselője a Kommunista és Munkáspártok 2007. novemberi minszki tanácskozásán így fogalmazott: „A Venezuelai KP Venezuela jelenlegi fejlődési szakaszát a nemzeti függetlenségért vívott harc szakaszának tekinti, amelynek során létrejönnek a feltételek a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenethez.”

Ugyancsak Minszkben hangzott el, hogy ez „hosszú folyamat, amelyben az imperializmus által támogatott nemzeti burzsoázia ellen folyik az osztályharc.”

A Venezuelai KP megerősítette a marxista-leninista mozgalom alaptapasztalatát is: „marxista-leninista párt nélkül, szilárd ideológiával rendelkező, szervezett, tapasztalt tagokból álló párt nélkül lehet részleges sikereket elérni, de nem lehet a forradalmat vezetni és sikerre vinni.” ■

A MUNKÁSPÁRT KÉSZ AZ EGYÜTTMŰKÖDÉSRE

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke levélben gratulált Jorge Rodríguez főkoordinátornak a Venezuelai Egyesült Szocialista Párt megalakulása alkalmából. Hangsúlyozta, hogy a Munkáspárt nagyra értékeli a venezuelai nép antiimperialista harcát, támogatja Chávez elnök erőfeszítéseit a Bolívari Forradalom továbbvitelére. A Munkáspárt a Baloldali Front - Kommunista Ifjúsági Szövetséggel együtt sokat tett az elmúlt években azért, hogy a magyar közvélemény közelebbről megismerje a venezuelai forradalmat.

A VIT-EK TÖRTÉNETE: BERLIN, 1951

1951-ben, Berlinben került sor a III. Világifjúsági Találkozó megszervezésére. Németország kettéosztása ekkor már befejeződött és a hidegháború elérte a csúcspontját.

A BERLINI VIT EMBLÉMÁJA

Ebben az időben kezdték Berlint frontvárosnak nevezni. Nem ok nélkül. 1950-től kezdve a nyugat-berlini imperialista kém- és diverzáns-szervezetek szinte naponta követtek el különféle provokációkat a Német Demokratikus Köztársaság ellen.

Az imperialista hatalmak valósággal általános támadást intéztek a VIT ellen. A szomszédos NSZK haladó ifjúságának képviselőit a nyugatnémet hatóságok a legdurvább módon és eszközökkel igyekeztek meggátolni a részvételben. A Fesztivál ellenzői megpróbálták ellen-VIT-eket szervezni, de a fiatalok egységét nem tudták megtörni.

A berlini világtalálkozón 26000 fiatal vett részt 104 országból, jelszava a „Békéért és barátságért - a nukleáris fegyverek ellen“ volt. A találkozó egyik központi kérdése az ENSZ zászlaja alatt a koreai nép ellen folytatott amerikai agresszió elítélése, a koreai nép harcának támogatása volt.

Erre a VIT-re sem volt könnyebb eljutnia a nyugati fiataloknak, mint az előzőekre. Voltak akik az NSZK-ból a tengeren át, úszva szöktek át az NDK-ba. A francia hatóságok nem indítottak vonatokat Berlinbe, ekkor a cseh államvasút ajánlott fel saját költségre két szerelvényt a francia haladó fiataloknak, amit viszont a francia hatóságok nem engedtek be az országba, így végül nagy részük egy lengyel hajón érkezett meg a VIT-re, aminek sikerült kijátszania a hatóságokat.

Azonban a nyugatiak a Fesztivál ideje alatt is folytatták a rombolást. A nyugat-berlini

polgármester, Reuter mindennap óriási betűkkel meghirdette az egyik lapban a következőket a találkozó német résztvevőire szólva: „FDJ tagok, nézzétek meg a szabad Nyugatot, szívesen látunk Berlinben.“ Ezt követően több FDJ-os csoport is átment, hogy kifejezze szolidaritását a nyugat-berlini dolgozók iránt. A lakosság szívélyesen fogadta őket és együtt énekeltek sokan a keletiekkel, de ekkor rendőrcsoportok rohanták le a békésen vonuló fiatalokat, és gumibottal verték őket, 413-an súlyosan megsebesültek. Majd a nyugat-berlini Schau Platz-on tartottak egy békétüntetést, amit az amerikai parancsára pisztollyal és puska-tussal kergettek szét, a rendőrautókat meg a tömegbe küldték. Többen vérezve estek össze itt. Ezek után Berlinben az övezethatárok mentén tartottak több tiltakozó gyűlést, ahol sok nyugati lakos is részt vett, itt felszólalt Erich Honecker, akkor még az FDJ, a Szabad Német Ifjúság elnöke, és beszámolt a VIT minden várakozást felülmúló sikeréről és elítélte a nyugat-berlini rendőrség brutalitását, amellyel újra leplezte önmagát, hogy mit ért „szabadságon“.

A III. VIT-nek legünnepeltebb résztvevője, egy francia háború-ellenes aktivista-lány volt, Rajmonde Dien, aki egy fegyvereket szállító vonat elé ugrott, hogy megakadályozza a fegyverek továbbítását a vietnami háborúba. Azok a fegyverek soha nem jutottak el Vietnamba. Azóta ő a Francia-Vietnami Baráti Társaság vezetőségi tagja, és több kitüntetést is kapott a Vietnami államtól cselekedetéért. Az ő utazása sem volt felhőtlen az '51-es Fesztiválra. Berlinbe Brüsszelen keresztül repült, ahol erőszakkal lehurcolták a repülőgépről, a belga

hatóságok letartóztatták és visszaküldték Franciaországba, végül három nappal később sikerült eljutnia a VIT-re.

A berlini Fesztiválon a magyar fiatalok nagyon jól teljesítettek, a sportversenyekből 43-at megnyertek, ezzel a VIT második legjobbjává lett Magyarország a Szovjetunió után. Hasonló eredményeket hoztak a magyar fiatalok a kulturális versenyek terén is.

A Világifjúsági Találkozó Joliot Curie, a Béke Világtanács elnökének üdvözetével nyílt meg. A Béke Világtanácsot 1949-ben alakították meg Varsóban. (A megalakulást eredetileg Londonba tervezték, de rengetegen nem kaptak vízumot).

Az előkészületei már 1948-ban megkezdődtek és 1949 áprilisában hívták össze az első Béke Világkonferenciát, egy időben Prágában és Párizsban. Itt hozták meg azt a döntést, hogy alakuljon meg a Béke Világtanács, ami pár hónappal később Varsóban létre is jött. Első kampányukban aláírásokat gyűjtöttek világszerte az atomfegyverek ellen. Harcolt a nukleáris fegyverek tesztelése ellen, és vezető szerepet játszott a vietnami háború megállításában. A 70-es években a neutronbomba ellen kampányoltak. A mai napig fontos szervezetnek számít, melynek több mint 100 békeszervezet a tagja a világon. Joliot Curie lett az első elnöke szervezetnek, aki korábban Nobel díjat nyert a mesterségesen előállított új radioaktív elemek felfedezéséért, később a német megszállás alatt részt vett a Nemzeti Front Bizottság megalakításában, amely a náci németek ellen folytatott partizán akciókat, később csatlakozott a Francia Kommunista Párthoz is. ■

TILTAKOZÁS A VIT-EN AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK FEGYVERKEZÉSI POLITIKÁJA ELLEN

VÉDNÖKSÉG A MÁRTÍRSÍROK FELETT: NÓGRÁDI SÁNDOR

A Munkáspárt Nagy-Budapesti szervezetei védnökséget vállaltak a Fiumei úti sírkertben, a Munkásmozgalmi Panteonnál található mártírsírok gondozása felett. A Szabadság újságban ezen a héten Nógrádi Sándort mutatjuk be.

Nógrádi Sándor a 20. századi kommunista mozgalom jellegzetes személyisége volt, igazi internacionalista világvándor, akinek élete volt a szocializmus, a nép szolgálata. Harcolt a Tanácsköztársaságért, részt vett a csehszlovák, a román, a francia munkásmozgalmában, dolgozott a Komintern munkatársaként és segítette a spanyol köztársasági kormány önvédelmi harcát a fasiszták ellen. Az 1950-es évek első felének ismert politikai és katonai vezető személyisége.

1894. május 14-én született a felvidéki Füleken. Apja péksegéd volt. Kitanulta az esztergályos- és a villanszerelő-szakmát, majd elvégezte a felsőkereskedelmi iskola első osztályát is. Budapesten tanoncként bekapcsolódott az építőmunkások szervezetebe. 1918 szeptemberében belépett a MSZDP-be, 1919-ben a KMP-be. A Tanácsköztársaság idején szakaszparancsnok volt a Vörös Hadseregben.

A Tanácsköztársaság leverése után Csehszlovákiába menekült. A Masaryk elnök vezette cseh állam a magyarénál demokratikusabb felfogása és a Horthy-Magyarországgal való szembenállása miatt ideig-óráig megtűrte a magyar politikai menekülteket. 1921 februárjában azonban letartóztatták, 3 hónap börtönbüntetésre ítélték. 1922-től a Csehszlovák Kommunista Ifjúsági Szövetség egyik titkára. 1923 májusától Berlinben a Kommunista Ifjúmunkás Internacionálé irodájában dolgozott, innen került Moszkvába, a Kommunista Internacionálé központi apparátusába. A húszas évek közepén Romániába küldték, ahol letartóztatták, de a tárgyalás során megszökött. Visszatért a Szovjetunióba. 1928 őszén Csehszlovákiába küldték. A cseh rendőrség kitoloncolta, de 1929 és 1931 között ismét Prágában tevékenykedett. A Kommunista Ifjúmunkás Internacionálé megbízásából számos nyugat-európai országban járt, Franciaországban a Fasiszmus és Háborúellenes Világbizottság titkárává választották. A második világháború kitörése után ismét Moszkvában élt, a Komintern munkatársaként dolgozott.

1940-ben átlépett a Magyar Kommunista Pártba. Előbb a moszkvai Kossuth

rádió szerkesztője. Együtt dolgozott Nagy Imrével, a későbbi miniszterelnökkel, Vas Zoltánnal, az 50-es évek egyik meghatározó vezetőjével, Lányi Saroltával, a költővel és másokkal. 1944 májusától a kijevei partizániskola parancsnoka volt.

1944 szeptemberében partizánakcióban vett részt Szlovákiában. Az akció katonai értéke nem volt nagy, de példája erőt adott, megtestesítette a magyar hazafias ellenállást.

Nógrádi Sándor tevékenységének legjava a felszabadulás után időszakokra esett. 1945 végén iparügyi államtitkárrá nevezték ki, a „széncsata” egyik fő szervezője volt. 1945 után egészen 1956-ig a magyar kommunista mozgalom egyik vezető személyisége. Fontos tisztségeket töltött be a Magyar Dolgozók Pártjában. 1948-tól a Magyar Néphadsereg Politikai főcsoportfőnöke. Jelentős érdemeket szerzett a 200 ezer fős új hadsereg megszervezésében, a személyi állomány nevelésében.

Ugyanakkor végrehajtója volt a Rákosi-rendszer számos téves és káros döntésének. 1955 végétől az MDP KV Agitációs- és Propaganda Osztályának a vezetője. 1956. október 25-től az MDP KV által alakított Katonai Bizottság tagja volt. November 2-án elhagyta Budapestet, és a tököli szovjet parancsnokságra menekült.

1956 november 4-e után Nógrádi Sándor - a Rákosi-időszak számos vezető személyiségétől eltérően - elfogadta az MSZMP programját az ellenforradalom leverésére és a helyzet normalizálására. Támogatta a nála 18 évvel fiatalabb Kádár Jánost. Kádár elfogadta Nógrádi támogatását, és fontos tisztségeket bízott rá.

1957 elejéig a Központi Bizottság Agitációs- és Propaganda Osztályának vezetőjeként a szétzilált sajtót kellett rendbe tennie, és a párttagság belső tájékoztatását megoldania. Tagja volt a párt Intéző Bizottságának is. 1957-60 között több fontos külügyi megbízatást töltött be. Pekingi

NÓGRÁDI SÁNDOR - 1894-1971

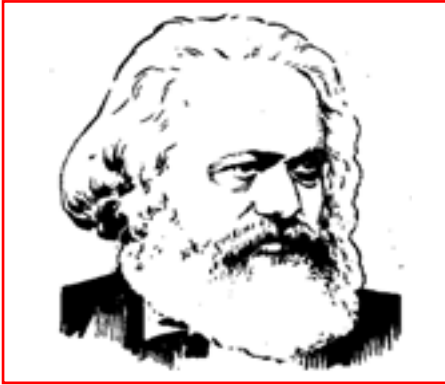
magyar nagykövetségként 1957. májusában adta át megbízólevelét Mao Zedong elnöknek.

Jelentős szerepe volt a magyar-kínai kapcsolatok normalizálásában, a magyarországi konszolidáció elfogadtatásában Kínában. Tagja volt annak a küldöttségnek is, amely Kádár vezetésével 1957-ben Kínába látogatott. A kínai vezetés politikailag a Kádár János-féle vezetés mellé állt, és 25 millió dollár hitelt nyújtott.

A pekingi nagyköveti cím együtt járt a KB-tagsággal is. 1957. júniusától 1962-ig és 1966-tól 1971-ig volt az MSZMP Központi Bizottságának tagja. Kínából hazatérve, a párt belső fegyelméért felelős Központi Ellenőrző Bizottságának lett az elnöke, egészen 1966-ig. 1967-ben nyugdíjazták.

1968 januárjában Aczél Györggyel, az MSZMP KB titkárával együtt a Szovjetunióba utazott, hogy megbeszéléseket folytasson a szovjetunióban élő Rákosi Mátyással, a hazatérésének feltételeiről. A találkozón Rákosi megismételte kérését, hogy vigyék vissza Magyarországra, és kijelentette: nem áll szándékában politikával foglalkozni, jóllehet támogatja a párt politikáját. Azt is mondta, hogy visszaemlékezéseit kívánja megírni. Mindezt írásos formában is megerősítette.

Nógrádi Sándor visszaemlékezései „Történelmi lecke” címmel jelentek meg 1970-ben. ■

FEL VÖRÖSÖK, PROLETÁROK, CSILLAGOSOK,
KATONÁK!

A Kommunista Kiáltvány első fejezete a "Burzoák és proletárok" címet viseli. Az idősebb olvasóink jól emlékeznek arra, hogy a szocializmus idején elég gyakran használták a burzoa szót. Népiesen leegyszerűsítve, mint burzsuj a mozgalmi dalokba is bekerült. Manapság azonban alig hallani. Mít is jelent ez szó? Az egyik szerzővel, Engelsszel válaszolunk: „Burzoázián a modern tőkés oszttálya értendő, akik a társadalmi termelési eszközök tulajdonosai és bémunkát alkalmaznak.“

Ez a kifejezés mai is minden további nélkül pontos és jó. Ez az, ami összeköti a multit, a magyar bankárt, a nagyberuházót, a sörgyárost. És ez az, ami el is választja a társadalom minden más rétegétől, azoktól, akik nem tulajdonosai a termelési eszközöknek, a gyáraknak, bankoknak.

A proletár szóval sem találkozunk manapság. Van itt minden, a munkavállalótól kezdve az állampolgárig, csak proletár nincs. Ha néha mondják, akkor inkább becsmerlő szándékkal. Pedig proletár van bőséggel, és a jelentése is egyszerű. „Proletariátuson pedig a modern bémunkások oszttálya értendő, akik, minthogy nincsenek saját termelési eszközeik, kénytelenek eladni munkaerejükét, hogy megélhessenek.“ Ez is Engels megfogalmazása.

Ez köti össze a hipermarket pénztárosát, a vasutast, a varrónót, az ápolónót, sőt a banki alkalmazottat is. És ez különbözteti meg azoktól, akiké a gyár, a bank, a hipermarket.

A TŐKE ÉPÍT ÉS PUSZTÍT IS

Marx és Engels ebben a bizonyos első fejezetben kifejti a polgárság, a burzoázia történelmi szerepét. Miért fontos ez? Azért, mert ez egy lényeges szemléleti kérdés.

A tőkés a mi ellenfelünk. Ez azonban nem jelenti azt, hogy nem ismerjük el azt, hogy burzoázia tette naggyá és vonzóvá Londont, Párizst. Nem jelenti azt, hogy ma nem ismeménk el, hogy a tőkés rendszer szülte meg

ELMÉLETI SAROK:

VIGYÁZAT, VESZÉLYES!

a számítógépet, az Internetet, a mobiltelefont, tette tömegessé az emberek utazását.

Ugyanakkor nem esünk hasra a tőkés rendszer fejlődése előtt. Két okból sem. Egyrészt, mert tudjuk, hogy a fejlődés, a terjeszkedés természetes igénye. "A burzoázia nem létezhet anélkül, hogy ne forradalmasítsa folyton a termelési szerszámokat, tehát a termelési viszonyokat, tehát az összes társadalmi viszonyokat." - olvashatjuk a Kommunista Kiáltványban.

De van egy másik ok is. Nevezetesen az, hogy látjuk ennek a fejlődési és terjeszkedési kényszernek a negatív, pusztító következményeit is. „A burzoázia a világgpiac kiaknázása által valamennyi ország termelését és fogyaszt-

delem története évtizedek óta nem egyéb, mint annak a története, hogyan lázonganak a modern termelőerők a modern termelési viszonyok ellen, azok ellen a tulajdonviszonyok ellen, melyek a burzoáziának és uralmának életfeltételei.“ - olvassuk a Kiáltványban.

Ezt látjuk ma is. Az emberi környezet megvédése az egész emberiség alapvető érdeke, és technikailag ma már lehetséges is lenne.

A termelési viszonyok, az a tény, hogy a tulajdon a tőke kezében van, ezt megakadályozza.

Vagy például a számítógépek korában technikailag az is lehetséges lenne, hogy akár minden ember közvetlenül szavazzon, bele-

„Az ipar és a kereskedelem története évtizedek óta nem egyéb, mint annak a története, hogyan lázonganak a modern termelőerők a modern termelési viszonyok ellen, azok ellen a tulajdonviszonyok ellen, melyek a burzoáziának és uralmának életfeltételei.“

tását kozmopolitává formálta. A reakciók nagy bánatára kihúzta az ipar lába alól a nemzeti talajt.“ - mondja Marx és Engels. Mi, a ma élők ezernyi példával támaszthatjuk alá. Magyarországon a tőkés rendszerváltás együtt járt a nemzeti ipar megsemmisítésével. Ma már csak az emlékeinkben él a televíziókat gyártó Videoton, az európai busztermelésben élenjáró Ikarusz, vagy a magyar műszeripar fellelvára, a MOM. Ugyanez igaz a magyar mezőgazdaságra, amely egykor képes volt ellátni az egész országot, sőt exportra is jutott. Ma pedig majdnem mindent importálunk.

A tőke - ahogyan ezt Marx és Engels előrelátta - pusztítja az emberiség szellemi értékeit is. Az egyik oldalon mindenki számára megvásárolhatóvá tette a plazma-televíziót, a DVD-t, lassanként a házi mozit is, mivel ez a gazdasági érdeke. A másik oldalon ezeken a nagyon korszerű eszközökön keresztül nem valós értékeket továbbít, hanem a legsilányabb, legagresszívebb, legbutítóbb "tömegkultúrát". Ez viszont a tőke politikai érdeke.

A KAPITALIZMUS NEM ÖRÖK

A tőkés rend azt is jelenti, hogy a termelési viszonyok is tőkés. „Az ipar és a kereske-

szőljon az állami ügyekbe. A tőkés rendszer azonban ezt nem akarja.

Mesterségesen konzerválják a pártrendszert. Hiába járatódtak le Magyarországon a parlamenti pártok, és ezen keresztül a polgári többpártrendszer, a tőke nem fogja megváltoztatni.

Marxtól és Engelstől azonban kaptunk még egy fontos útravalót. A kapitalizmus nem lehet örök. A tőke, mint láttuk a 20. században, nagyon sokáig nagyon sok trükkkel képes fenntartani uralmát.

A termelőerők fejlődése azonban kikényszeríti a termelési viszonyok változását. A számítógép, az Internet eddig eltitkolt tudáshoz juttatja a munkást, a tömeges utazások könnyebbé teszik a munkásosztály felvilágosítását és szervezését.

Olvassuk csak a Kiáltványt: „De a burzoázia nemcsak kikovácsolta a fegyvereket, amelyek halálát okozzák; megszülte azokat a férfiakat is, akik e fegyvereket forgatni fogják - a modern munkásokat, a proletárokat. Amilyen mértékben a burzoázia, azaz a tőke fejlődik, ugyanolyan mértékben fejlődik a proletariátus, a modern munkások oszttálya...“

Ők pedig az eljövendő forradalom hordozói. Egyszóval, nem kell elkeserednünk! ■

„JELENTÉS“ AZ ÖNKORMÁNYZATI MUNKÁMRÓL

A 2006. év önkormányzati választásán az 1500 fős Dunasziget községben, csupa „független“ jelölt mellett egyedül a nevem után állt ott párt neve: Magyar Kommunista Munkáspárt.

A legtöbb szavazatot kaptam, a ténylegesen szavazók 67%-a választott a testületbe. A képviselőtársak ellenszavazat és tartózkodás nélkül tettek alpolgármesterré.

Az első hónapokban szó szerint vettem az önkormányzati törvényt, nevezetesen azt, hogy az alpolgármester a polgármester helyettesítésére, segítségére van, és annak irányításával dolgozik. Ebben az alkalmazkodó munkában egyre kritikusabban vettem részt. Népköztársaságunkban a képviselőknek ismereteket kellett szereznie munkája szabályairól. A mai Magyar Köztársaságban bárki képzetlenül indulhat a választáson, és amikor az első képviselőtestületi ülésünkön a képviselőtársaim a vonatkozó jogszabályok nyomtatott példányait kérték segítségül, a polgármester megtagadta azt. A polgármester előtte egyenként beszélt az irodájában a képviselőkkel, igyekezett mindenkit meggyőzni, aztán a képviselőtestületi ülésen elvárta, hogy ki-ki a vele megbeszéltek szerint foglaljon állást. Ez persze nekem nem tetszett, mert így a képviselők bábok.

Először szóban, aztán annak eredménytelenségét látva írásban, az én aláírással, aztán több képviselő által aláírva kerültek eléje egy-egy ügyre vonatkozó elképzeléseink, kritikáink. A polgármester előző két választási ciklusának két alpolgármestere lemondott, valószínűleg ezért. Én nem mondok le, mert nem az ő alpolgármestere vagyok, hanem a falué. Önkormányzati döntést a helyi önkormányzat képviselőtestülete hoz, nem a polgármester. A képviselői eskü a választók érdekeinek képviselésére kötelez, mégis botránnyokozásnak fogta fel, hogy óvodánk nyitvatartását a munkába járó szülők igényeihez akartam igazítani, az engedély nélküli zajos diszko ellen felléptem, az iskolaválasztó szülőkkel aláírtam mit akarnak.

Nálunk is sok küszködéssel zajlott le az általános iskola leépítése, átszervezése, a tagiskolává válás, melyre a jelenlegi szabályozók a támogatási feltételekkel kényszerítettek bennünket. A törvény nem mondja ki, hogy hova kell tagosodnia a túl kis létszámúnak minősülő iskolának. Szabadon dönthet a szülő, hogy melyik környékbeli faluba írattja a gyermekét. Itt is, mint a környező falukban, két-három környező településre is eljárnak gyerekek.

Ugyanakkor iskolatársulást - amihez a támogatást is csatolják - csak egy községgel

BELOVITZ KÁROLY A TB-MENTŐ DEMONSTRÁCIÓN BUDAPESTEN

köthetünk. Volt is belőle veszekedés, huzavona, míg döntés született. Ebben a liberális politika teremtette káoszban az iránytű számomra a választók, elsősorban a szülők akarata volt.

Alapszervezeti párttaggyűléseinken kikértem elvtársaim véleményét, mely már megvédett egy-két elhamarkodott lépéstől. A szeptemberi iskolakezdet előtti napokban sikerült végre rendezni egy évre, iskolásaink ügyét, ekkor aztán a képviselők jó felével, ismét a többi problémát vettük elő.

Volt egy jegyzőnk, aki a faluban a tehetősebbektől kölcsönöket vett fel, amit aztán nemigen akart megadni. Ahogy ez kitudódott, táppénzre ment. Korábban, mikor e jegyző intézkedését kértem, azt mondta: ő senkinek nem akar rosszat a faluban. Cinikus mondás ez egy jegyzőtől, a rosszaknak igenis akarjon rosszat, úgy védje meg a jókat. A helyettesítő jegyző meg nem független partjelzőnek tűnt számunkra, hanem a polgármester igazolójának.

Most a képviselőtestület fog pályázat útján jegyzőt választani. A bizalom alapja az elszámolás lenne. Úgy láttuk, hogy a polgármester folyamatosan nem szolgál-

tott ki számunkra közérdekű adatokat, ezért feljelentést tettünk ellene, amit már az ügyészség vizsgál.

Minden hatalmat a választott képviselők testületének! Olyan törvény elszabotálását nem támogathatom, mely a képviselők jogait hivatott biztosítani. Közszolgálati munkámban alapvető célom, hogy a választópolgár ne irányított, tudatlan bárány legyen, akinek a hivatal tudorai és fogadott ügyvédek diktálják minden lépését, hanem rendelkezzen az ügyeinek intézéséhez szükséges alapvető jogok és szabályozók ismeretével. Ne az győzzön, aki nevesebb ügyvédet tud fogadni, hanem akinek igaza van. A tükkörtüveges kirakatot és a sötétített üveges üvegzebet pedig össze kell tömi, mert az eredeti célja ellen van, csak a folyamatos ellenforradalomnak, a zavarosban halászóknak szolgál.

BELOVITZ KÁROLY

VLÁG PROLETÁRIÁL EGYESÜLJÉTEK!

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság

Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.

Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu;

internet cím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató
ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internet címe: <http://www.munkaspart.hu>